

A 19. századi, a gőz erejével fűtött ipari forradalom árnyékában újfajta láz söpört végig a szalonokon – a túlvilág hangjait keresték. A viktoriánus kor embere a racionalitás és tudomány bővületében élt, mégis megmagyarázhatatlan vágyat érzett arra, hogy a fátyol mögé pillantson, ahonét az elhunytak suttogását vélte hallani. Azonban a spiritiszta szeánszokon nemcsak a holtak hangjai hallatszottak, hanem más planéták értelmes lényei is. A médiumok többször beszámoltak arról, hogy ők nem a földi szellemeknek, hanem a földönkívülieknek a szócsövei.

Bolygók vándorai

A tisztánhalló és tisztánlátó médiumok mellett léteztek olyanok, akik elragadtattak a testükből és másik bolygóra vitték

mint mi, emberek.

Ugyanezt vallotta Allan Kardec (1804-1869), aki a téma úttörőjének számított. Kardec több, egymástól független médiumot keresett fel és összehasonlította a túlvilági közvetítéseiket. Kiderült, hogy a szellemek más-más emberen keresztül ugyanazokat az információkat közölték, így vélhetően igazat mondtak. Azt is említették, hogy az élet bolygóról-bolygóra vándorolhat és akár kozmikus távolságokból is foghatunk üzeneteket. A földönkívüli szellemek továbbá elmondták, hogy vannak házaik, otthonaik és közösségi összejöveteleik, de a testük más sűrűségű és megfoghatatlan folyadékhoz hasonló.

Fontos megjegyeznünk, hogy ezek az idegen intelligenciák nem feltétlenül olyan, fizikai kiterjedésekkel rendelkező bolygó-

Minél magasabb szférában létezik egy lény, annál tisztább és fejlettebb, mert nem köti a fizikai anyag.

Néhány üzenetben valódi exobolygó leírásokkal találkozhatunk, ami nagyon hasonlít az UFO-beszámolókat kapcsolattartóinak közvetítéseire. Ékes példája ennek Victorien Sardou (1831-1908), aki többször kihelyezkedett a testéből és elmondta, hogy mennyi mindent látott a világegyetemben. Egy alkalommal így írt a Jupiter egyik magasabb létsíkjáról, amit egy Palissy nevű szellem közölt vele: „*Legnagyobb kontinensünkön egy nyolcszáz mérföld széles völgyben egy csodálatos folyó ered le az északi hegyekből; valamint számos öböl és patak is található itt. Továbbá egy ősi város, amelynek építészete nagyon különbözik a tiétektől. Első látásra nem lehet megmondani,*

Megidézett földönkívüliek

Szférikus lények jelenései

A legtöbb esetben a földönkívülieket fizikai megjelenésű, űrutazó lényekként képzelik el, akik a fejlett technológiájuk révén képesek meglátogatni Földünket. Azonban mintegy száz-százötven évvel ezelőtt nemcsak szellemeket idéztek meg az emberek, de más bolygók lényeit is. Az idegenek üzeneteket küldtek és néhány alkalommal még fizikailag is megjelentek, vagyis manifesztálódtak. Érdekes módon az ötvenes években praktizáló Dana Howard kontakt és a korábbi médiumok nagyon hasonló élményekről számoltak be.

őket. Úgy vélem, hogy ezek egyfajta asztrológiai kivetülések lehetnek, amelyek nagyon hasonlóak a modern eltérítésekhez. Az emberek ezt összekeverik a fizikai találkozásokkal, mert annyira valóságosnak tűnik a számukra, mintha a hús-vér fizikai testükkel történt volna meg az utazás. A spiritiszta mozgalom és az UFO-jelenségek közötti hasonlóságok feltűnőek, így érdemes vizsgálat tárgyává tennünk őket.

A svájci Hélene Smith (1861-1929) arról számolt be, hogy a lelkek nem csak a Földön születhetnek le, hanem más égitesteken is. Szellemi közvetítője Astané volt, aki előző életében a mi bolygónkon és a Marson élt. Hélene részletes leírásokat adott a marsi tájakról, a nyelvről és a technológiáról. Bár a spiritiszták között elterjedt volt a Biblia és a megváltó, Jézus útmutatásai, de emellett a keletiek reinkarnációs tanításait is igaznak vélték. Ezek alapján magától értetődött, hogy más planétákon is van élet és az ottaniak szintűgy lélekkel bíró lények,

Allan Kardec

kon éltek, mint az emberiség, hanem azok úgynevezett szféráiban, amelyeket leginkább más létsíkokhoz hasonlíthatnánk.

hogy a földön vagy a vízen épült, mert hasonló a ti Velencétekhez. Vannak itt csatornák, utcák és terek, de ez egy igazi spirituális város. Vannak lebegő otthonaink is, olyan növényekkel, ami nem hasonlítható a ti növényeitekhez, mert ezek a levegőben táplálkoznak, lélegeznek és szaporodnak.”

Spirituális kapcsolattétel

A spiritiszta láz Magyarországra is eljutott, így az akkori lapokban és könyvekben egyre több érdekes esetről lehetett olvasni. Ezek között találkozhatunk olyanokkal, amelyek földönkívüliekre utalnak.

Báró Vay Ödön (1832-1921) és felesége, Adelma többször kapcsolatba került a Hold, a Merkúr vagy a Szaturnusz lakóival, ahol szerintük alacsony- és magasabb rendű élet van. Egy 1866. május 5-i szeánsz alkalmával leírták, hogy éppen elhunyt egy földi lélek és a világűrben találkozott egy szaturnuszival, az Eleha nevű szellemmel. Eleha megdöbbsent azon, amit a földi mesélt élete szörnyű körülményeiről, mert a Szaturnusz magasabb szféráiban nincs nyomor vagy bűnözés. Szinte hihetetlen, hogy a médiumok milyen fantasztikus növényeket rajzoltak le, mint például merkúri vagy vénuszi virágokat, amelyek leginkább a Voynich-kéziratban található ábrázolásokra hasonlítanak.

Ha már a Vénuszról szóltunk, akkor muszáj megemlítenünk Prohászka Antal (1824-1880) médium írásait, aki az említett Vay családtól tudta meg, hogy elhunyt felesége a Vénusz szférájába került, mert nagyon

tiszta szellem volt. Ezt megerősítette egy jelenés, amit Antal teljesen éber állapotban látott. Az ágyánál vette észre felesége alakját, aki hófehér volt és aranszőke haja a vállára omlott, majd a szellem eltűnt. Végül sikerült vele médiumi úton beszélnie és elmondta, hogy a vénuszlakók csodaszépek, teljes harmóniába élnek egymással és a bolygón lüktet az élet. A budapesti Kempelen Farkas könyvében olvashatunk még érdekes utalásokat. Felkeresett egy Gizi nevű médiumot, aki a következőket közölte vele: „Két gyönyörű alak jelent meg előttem. Valami felhőszerű, csillogóan fehér lepel volt rajtuk. Az volt a különös, hogy nem beszéltek, de mégis megértettem őket. Két oldalról vállamhoz értették kezeiket és lebegéssel magukkal vittek. Hogy merre mentünk azt nem tudom, de úgy éreztem, hogy igen

gyorsan haladunk. Felfelé szálltunk és a földhöz igen hasonló helyen találtuk magunkat. Egy óriási lankás síkságon voltunk, melyen egy hosszú üvegfolysót láttam, aminek egyik oldala nyitott volt. Falai, mintha fénylő kristályokból lettek volna és virágokat is láttam. Közöttük halkán mozgó, mindenféle színben csillogó tárgyakat láttam, amelyekről nem tudtam megállapítani, hogy virágok vagy állatok-e. A kísérőim észrevették, hogy félek. Szelíd mosollyal biztattak, hogy nincs mitől tartanom. Hangos szóval nem beszéltek, de mintha a gondolatuk szállt volna felém és én megértettem őket. Kértek, hogy ne aggódjak, ha egy ideig gyengének érezném magam a Földön, mert szükségük lesz az én delejes erőmre, ha felajánlom azt a javulni vágyó lelkek felszabadítására. Kértem, hogy vigyenek vissza és ugyanazon az úton végül visszakerültem a testemhez.” Egy másik alkalommal a szellemek visszavitték az említett helyre és az épületben számos szellem oktatása zajlott. „Amit a legkülönlegesebbnek találtam, hogy egyikük sem állt mozdulatlanul, mind olyan különleges lebegőszerű mozgásokat végeztek, mint amikor egy fátyolt a szellő hullámosan mozgat. Én magam is úgy éreztem tagjaimat, mintha pehelykönnyű lennének és kellemes érzés volt.” A legfurcsább, hogy

mindez 1907-ben történt és teljesen olyan, mintha egy modern UFO-eltérítést olvasnánk!

A leginkább bizarr dologgal mégis a szegei Domokos László író-politikus állt elő a *Szellem élete* (1928) című könyvében, amelyben a médiumi közlések alapján megjegyzi: „A jövevények már tisztultabb világokból érkeztek, bölcsőjük valaha a Szíriusz csodálatos naprendszerének egyik bolygóján ringott. A szíriuszbeliek hozták a Földre azokat az őismereteket az atavisztikus időkben, amelyekről minden vallás beszél.” Ez nem más, mint az ősi űrhajósok hipotézisének egy korabeli változata!

Médiumok és kontaktok

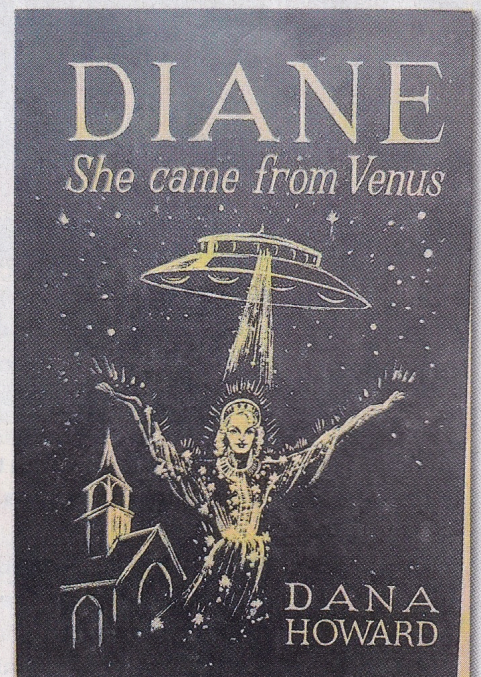
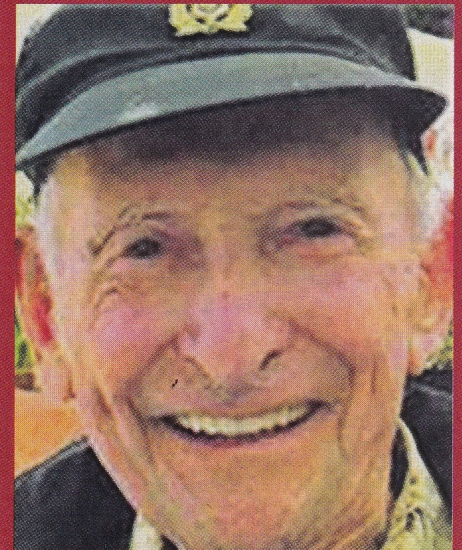
Az eddigiekből jól látszik a korabeli médiumok és a repülő csészealjkapcsolattartói

közötti azonosság. A második világháború után a szeánszokat betiltották, de megjelentek azok a kontaktok, akik csodálatos és hasonló történetekkel álltak elő. Dana Howard (1919-1997) még 1939-ben vett részt egy szeánszon, ahol nemcsak megidézték egy szellemi lényt, hogy információkat közöljön, de az még materializálódott is. Egy két méter magas, szőke, vénuszbeli nő jelent meg, akit Dianének hívtak és csodálatosan ragyogó volt. Húsz ember vett részt a szeánszon, de mindenki egyöntetűen azt állította, hogy ez teljesen eltérő volt az eddigi szellemi materializációktól.

Dana csak 1954-ben írta le az élményeit a „Repülésem a Vénuszra” című könyvében, amelyből kiderült, hogy a szeánsz után újra találkozott a különös lényel. Egy félreeső helyre invitálta, ahol megjelent egy aranylós és áttetsző űrhajó, amelynek a fedélzetére lépett és meglátogathatta az Esthajnalcsillagnak is nevezett bolygót. A leírás kissé zavaros, mert olyan, mintha a fizikai találkozások ötvözete lenne egy asztrális kirándulással. Talán éppen az a kulcsa az efféle jelenségek megértésének, hogy a földönkívüliek többdimenziós lények és kedvük szerint jelennek meg az embereknek. Mit számít, hogy az egy első-

Asztrális űrtestvérek

Trevor James (1925-2016) 1956-ban, gondolatregések útján lépett kapcsolatba egy földönkívüli lényel, aki elmondta neki, hogy: „éteri lény vagyok, mint a Naprendszerben lévő más bolygók lényei is. Nem rendelkezem a tiétekhez hasonló, húshoz kötött testtel. De lehetséges számomra, hogy a rezgésszámának bizonyos változásai által láthatóvá tegyem lényemet a ti szemeitek számára. Ekkor az emberek azt hiszik, hogy a fizikai testemet látják, mert annyira valóságos.” Talán a szellemek, a tündérek, manók és más lények is hasonló módon jelentek meg nekünk az elmúlt évezredek alatt?

tétített szeánsz asztalnál történik meg vagy odakint, egy elhagyott helyen, ahol senki sem zavarhat meg bennünket?

MISKOLCI LÁSZLÓ